

Mestreechterleedsjes wals

In Mestreech bin iech gebore,
Op 't Vriethof op 'n baank.
Diech höbs euz aon 't hart gelege,
Meer kom oet dee zedeleer.
Geef miech dreij daog Vastelaovend,
En noe geve veer weer gaas.
Miene vogel is gevloge,
Reuzeraad kom drej toch door.
Diech bis mèt goud, neet te betaole,
En de nach is nog zoe laang.
Roed roed roed, roed zien de roeze,
Mèt de dikke zjiem veurop.

In Mestreech bin iech gebore,
mestreech dat is neet breid meh laangk.
Kiek dao geit weer mien tant Neske, mèt 'nne awwe loomel aon.
Op e benkske langs de Jeker,
De roeje Jan geit weer op stap.
Mestreech is eine groete kaffee,
Op 't strand vaan Griekeland.
En d'n drekmaan dee geit stake,
Tonia boe is mie beer.
Mör'ge vreug is alles anders,
Jao mèt reube, friet en beer.

